

XXXVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Skibsfart og Handel paa Island.

(Afgiven af det af Folkethinget nedsatte Udvalg den 9de Januar 1854.)

Det indbragte Forslag er i det Hele overensstemmende med det Udkast, der i 1852 af Regjeringen blev forelagt Landstinget som fremgaaet af Forhandlinger, der have fundet Sted gjennem en lang Arrække (Landstingstidende, Side 761). Det stiller sig nemlig kun herfra med Hensyn til Tidspunctet for den nye Ordning, der nu selvsølgelig maa sættes senere. Jo mere dette i og for sig maa beklages, desto mindre forsvarligt har Udvalget anseet det for at være, om det vilde anvende en saadan Tid paa Sagens Behandling, som vilde udfordres til deraf at give en udførlig Fremstilling. Det tillader sig derfor at henvise til de Motiver, der ledsagede det ovennævnte i 1852 af Regjeringen fremlagte Forslag og indeholdes i Anhanget til Rigsdags-tidende Sp. 406—27. Udvalget troer derhos, at det vil være saameget lettere for Rigsdagen at skænke denne Sag en hurtig Fremme, som det neppe er nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at Rigsdagen gaaer ind paa saa detaillerede Bestemmelser om flere Forhold som dem, der indeholdes i Forslaget. Da nemlig Lovforslaget ikke er bestemt til at være en almindelig Handelslov for Island og derfor navnlig hverken indeholder de hidtil gjældende Bestemmelser om Handelsens Førelse paa Landet selv eller de Forandringer, som nu heri tilsigtes, (see de Regjeringens Udkast vedføiede Motiver til §§ 5—8), synes det rettere, at man ubelæder Alt, hvad der ikke nødvendigen udfordrer Rigsdagens Bedtagelse.

De tvende Puncter, som i denne Hen-

seende fornemlig komme i Betragtning, ere det fremmede Flags Afgang til Landets Besætning og Skibsfartens Beskatning.

Naar saaledes Forslagets § 1 ganske stiller fremmede Skibe, der befragtes af danske Handlende, ved Siden af danske Skibe, kan Udvalget ikke Andet end anbefale dette.

Derimod kan Udvalget ikke finde sig fyldestgjort ved de Bestemmelser, der indeholdes i Forslagets §§ 2 og 3.

I det Lovforslag, som i 1851 blev vedtaget af Althinget med 38 Stemmer mod 4, (Althingstidende S. 409—12) var foreslaaet, at det ogsaa udenfor Nødsstilsælde skulde være fremmede Skibe tilladt at anløbe Reykjavik, Stykkisholm, Ifsafford, Djfjord, Seydisfjord og Vestmannø (§ 2), samt at de derefter skulde kunne besøge og handle paa alle autoriserede Handelssteder (§ 3). Disse Bestemmelser foreskræver Udvalget for dem, der indeholdes i Lovforslagets §§ 2 og 3, og foreslaaer altsaa, at de optages i Stedet derfor. Forsaa-vidt Althinget derhos har indstillet, at de fremmede Søfarende skulle kunne handle med Kjøbmændene i Kjøbstæderne uden nogen Tidsindskrænkning, men med Andre kun i 4 Uger paa hvert Sted, ansees det rigtigere, at man i nærværende Lov indskrænker sig til en Bestemmelse om, at de skulle være underkastede de for Speculanthandelen hidtil gjældende Regler, men at Kongen, efter afgiven Betænkning af Althinget, kan indrømme Lettelser i disse. Saadanne Lettelser ville da ligesaavel komme danske som fremmede Speculanter til gode.